

Piotr Wawrzyniak

Poznań. Stare Miasto, ul. Gołębia 2

Informator Archeologiczny : badania 21, 203

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POZNAN Stare Miasto
ul. Gołębia 2

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczna
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Piotr Nawrzymiak. Finansowało Biuro
Badań i Dokumentacji Zabytków w Poznaniu. Trzeci sezon
badań. Średniowieczna kamienica mieszczarska /XIV ? -
- XIX/XX w./.

Badania skoncentrowano na podwórku posesji, w jego północnozachodnim narożniku, przy tylnej ścianie kamienicy. Założono wykop o numerze kolejnym 5 i powierzchni około 6,2 m².

W wykopie wydzielono 11 poziomów nawarstwień, w tym warstwy od I do VI nowożytna i współczesne datowane na XVII/XVIII - XIX/XX w. występują na głębokości od 0 do 140/175 cm; poniżej warstwy średniowieczne /VI b - VI f./ datowane na XIV - XV wiek i występujące na głębokości 140/175 - 310/320 cm. Calca nie osiągnięto ze względu na niebezpieczeństwo obsunięcia się ścian i stałe nasiąkanie wody do wykopu. Dokonano odwiertu i stwierdzono, że miąższość zalegania warstwy wynosi jeszcze około 1 m.

Najliczniejszą grupę ruchomych materiałów źródłowych stanowi ceramika naczyńowa i budowlana oraz kości zwierzęce z XIV - XV i XIX - XX w. Znalaziono także fragmenty nowożytnych naczyń szklanych, bliżej nieokreślone przedmioty żelazne i inne.

Materiały i dokumentacje z badań znajdują się w PP PKZ O/Poznań.

Badania zakończono.

PRZEMYŚL
Wzgórze Zamkowe - przygródek

PP Pracownia Konserwatorska Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Sosnowska. Finansował WKZ.
Zamek.

Kontynuowano prace badawcze na wzgórzu zamkowym. Wytyczono dwa wykopy. Wykop o wymiarach 2 x 3 m w odległości 90 cm od wykopu I/86 na zachód i wykop III/87 - 3 x 3 m - 80 cm na wschód od wykopu I/86. Wykopy zostały usytuowane w ten sposób, by można było uchwycić ewentualną kontynuację muru, który w wykopie I/86 występował w południowej partii. W toku badań założenie okazało się słuszne. Po eksploatacji wykopów II/87 i III/87 do głębokości 300 cm natrafiono na korony murów będących przedłużeniem murów z wykopu I/86. Mur ten zbudowany z kamieni o dużych rozmiarach /30-40 cm/ osadzonych w ziemi bez zaprawy, osiągnął długość we wszystkich trzech wykopach 9 m, przebiegał po linii SW-NE, bez śladów załamania. Posadowiony w warstwie intensywnie czarnej, która znacznym skosem opada ku południowi. Można przypuszczać, że warstwy te są pozostałością fosy.

Wydobyty materiał ceramiczny z nad obrębu muru jest późnośredniowieczny.

PULTUSK-miasto
woj. ciechanowskie

Ciechanowskie Towarzystwo Naukowe
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Ciechanowie

Badania prowadził mgr Włodzimierz Peła. Finansował WKZ w
Ciechanowie. Dziewiąty i dziesiąty sezon badań. Osadnictwo
wczesnośredniowieczne, miasto średniowieczne i nowożytne,
cmentarz wczesnośredniowieczny, średniowieczny i nowożytny
XII-XIX w.

Głównym zadaniem realizowanym w latach 1986-1987 było wykonanie metodą wykopaliskową wykopu pod kanał ciepły na rynku oraz przy kościele Marii Magdaleny.

1/ Wykop pod jezdnią oraz przy krawędzi parku w południowej i zachodniej części rynku aż do budynku nowego ratusza wynosił 250 m długości i szerokości od 2,5 do 4 m. Natrafiono w nim na ww obiekt